Usilujte o přesvědčení.

Usilujte o přesvědčení, ve všem, co děláte! Jinak jste mrtvé loutky nebo prodejní žoldnéři! V budoucím království Božím na zemi bude vyřazeno všechno mrtvé a líné a nebude již míti žádného práva na život. Vždyť člověk, který jest souběžcem jakéhokoliv druhu, jest před Božími zákony naprosto bezcenný. –

Rozhlédněte se kolem sebe a můžete se na všem učit. Jest vám k tomu dávána příležitost denně, ba každou hodinou. Pozorujte dění ve všech zemích. Masy lidí, které se po léta v různých stranách špinily a potíraly, ba bojovaly proti sobě a neštítily se při tom ani vraždy, často přes noc jdou náhle pospolu a táhnou ulicemi s pochodněmi a zpěvem, jako by již po léta byly věrnými přáteli. Přes noc. Jen proto, že jejich vůdcové si podali za nějakým účelem ruce. Kde najdete v těchto věcech osobní a skutečně pevné přesvědčení, ba kde je vůbec nějaké přesvědčení! Chybí. Statisíce dávají se při tom na společný pochod, aniž by něco cítily a jsou proto úplně bezcenné pro něco velikého. Na takové půdě nemůže nikdy vzniknouti říše, která by byla podle zákonů Božích. Tímto způsobem nemůže proto také nic ozdravět.

Jestliže se strany potírají a jejich boj vyvěrá z přesvědčení, pak je úplně vyloučeno jakékoliv spojení mezi nimi, pokud nenastala změna přesvědčení a cest. To se však nestane v několika hodinách. Kde se tak přece mohlo stát, tam jistě nebylo přesvědčení, nýbrž toto rozhodnutí mohlo býti způsobeno a vyvoláno jen ***jediným*** společným cílem: ***Touhou po moci!*** Ta jediná přenáší se bez skrupulí přes všechno a jde i přes mrtvoly, nelze-li jinak. Avšak takové násilné svazky a spojení

nesou v sobě již předem ***nedůvěru,*** která podezíravě střeží stále druhého a není pak času pro hlavní věc: Blaho národa, který pln naděje k nim vzhlíží.

Takoví lidé bez opravdového přesvědčení dají se opět velmi snadno odchýliti od směru, který jim přineslo spojení. Není na ně spolehnutí, které může být jen tam, kde je přesvědčení! Stačí jim příval slov bezobsažných řečí, aby se jimi opojili. V opojení není však žádný zdravý čin.

S takovými lidmi nedá se provésti výstavba, která by dovedla odolat bouřím! Není tomu jinak, než za časů Ježíšových, kdy davy volaly „Hosanna!“ a za několik hodin již na to „Ukřižuj ho!“

Kde je však podkladem k jednání a činu přesvědčení, tam se to nemůže stát. Neboť přesvědčení vyvěrá z vědění a vědění dává vytrvalost a stálost, dává neochvějnost a vítěznou zmužilost, poněvadž pravé vědění vzniká z ***prožití***.

Nositelé kříže Grálu však ***mají*** vědění.

Z toho se má pozvednout vlna síly a rozlíti se po celém lidstvu na zemi. Nezadržitelnou silou musí tato vlna strhnouti s sebou všechny strusky, které ještě brání lidem, aby procitli k poznání. Buďte proto silni, abyste spolu s velikým očistěním, které tlakem Světla nyní nastává, byli schopni darovat lidem sílu k novému vzkříšení! Neboť těžké bouře musí bít do duší, aby se změnily v bolesti a nouzi, aby očistěny povstaly nebo zahynuly!

Učte se a dozrávejte však při tom také sami, poněvadž požaduji od lidí nejčistší přesvědčení! A podle tohoto přesvědčení

se rozhodne, kdo může býti zachráněn a kdo navždy bude vyloučen z příštího království Božího, poněvadž přesvědčení je také současně ovocem chtění!

Teprve síla přesvědčení činí člověka ***živým*** ve stvoření, tedy plnocenným! Ona ho uschopňuje, aby vytvářel díla, která jsou nepomíjející a která musí býti brána ***vážně a opravdově***.

Proto jsem volal v předmluvě svého Poselství k lidem, že víra se musí státi přesvědčením!

Nadešel pro všecky nejvyšší čas, aby se tak stalo. A protože přesvědčení z vědění přichází opět jen v prožití, tak bude člověk nyní násilím prudce zatlačen do vnějšího prožití všeho toho, co dosud vytvořil ve formách, aby tím jasně poznal v bolesti a radosti, co vytvořil ***správně*** a co nesprávně v myšlení a cítění svého bytí. –

Nositelé kříže ve všech zemích budou v největší nouzi platit pro pozemské lidi jako vodítko a pravidlo, které mají následovat. Na tom nemůžete nic měnit, poněvadž to je určení. Avšak běda vám, naleznou-li pak na vás chyby! Běda vám kvůli vám i kvůli lidem! Proto nepromeškejte dobu k nutnému uzrání. Lidé sami by pak hořce na vás vymstili své zklamání. Buďte bdělí a silní! –

Zde na zemi má nyní nastati nová říše! Království Boží, jak bylo lidem zaslíbeno ze Světla! Nepřijde však jako jemný vánek za odměnu nynějšímu lidstvu!

Jak bloudí domýšliví věřící, kteří ve slastném rozechvění již po dlouhou dobu myslí na království Boží na zemi v pyšném

sebevědomí, že budou požívat jeho radostí jako vyvolené dítky Boží, poněvadž podle svého mínění věří ve svého Spasitele, který za ně zemřel a při tom uvalil na sebe jejich hříchy. Tak, jako když hodné dítě zvykne si na to, že je odměňováno pamlsky, ***tak*** si představují také příchod království Božího na zemi. Tato myšlenka vznáší se před nimi jako sladký sen, jako klidný úkryt ve věrné Boží ochraně a záštitě, kde je Bůh zahrne svou láskou z radosti nad tím, že v něho věřili! Bůh je přece odměněn tím, že věřící se k němu otevřeně přiznávali a nikdy se za něho před lidmi nestyděli. Jaká nevýslovná pýcha je v tomto názoru!

Zkoumejte přísně a podrobně a zjistíte, že většina všech křesťanů je skutečně taková a ne jiná! Není to přemrštěno, nechť to zní sebe smutněji.

Avšak Boží hněv zasáhne s velikou tvrdostí tyto samolibé! Je to slizké bahno, kterému se člověk s hnusem vyhne! Jsou to právě všichni ti, kteří se nyní pyšně vypínají jako vyvolené a věrné dítky Boží.

Království Boží staví však velké požadavky na lidstvo a přináší největší množství práce! Je to opak toho, jak si to vysnili věřící církví. Nejtěžší práce však při tom čeká člověka ***na něm samotném!*** Musí mnoho odčinit, chce-li vůbec obstát. Chci z vás sejmouti pásku, abyste poznali pozemské lidi ve veškeré jejich poťouchlosti a zákeřnictví, poněvadž konec mého boje se blíží a vy máte spolupomáhat v této hrubé hmotnosti, máte spolupomáhat na vítězství Světla, které tuto samolibou a při tom tak zlomyslnou havěť zničí. Neboť je možno nazvati ji jen havětí, ne lidmi!

Ostrý a skvoucí má však býti meč, který třímáte ve jménu

Božím, jemuž jste se zaslíbili!

Ale kdo z vás stojí pevně a kdo je připraven k boji proti celému lidstvu a proti temnotám, které je obklopují?

Zakousáváte se dobromyslně a ochotně, ale ještě příliš ztuha a příliš strnule do všedních maličkostí, čímž kladete sami sobě do cesty překážky a jste proto schopni vykonat jen nejmenší část ***toho,*** co ve skutečnosti vykonat máte a vykonat ***musíte***. Každý z vás je ještě příliš pozadu, poněvadž následkem všech těchto nevyřízených maličkostí nemůžete se harmonicky zachvívat ***ve velikém!*** Buďte pružnější a svobodnější ve všedním životě a upírejte stále a neúchylně zrak i cit jen na veliké! Nedržte se tak křečovitě své pohodlnosti, která vám překáží. Nesmíte ze sebe udělat lidskou strojovou součástku, ale musíte býti živými, velikými a svobodnými! Kde vám chtějí bránit vaše chyby, tam hledejte ihned ***nové*** cesty, po kterých se vám půjde lehčeji a po nichž dojdete často přece na ono místo, jehož dosáhnout musíte! Právě tak jednejte se svými spolupovolanými. Uvidíte, že harmonii nelze pak tak snadno rozbít! Nechte padnout všechno strnulé vůči svým spolubližním, stanete se tím ***živými*** a pohyblivými! Zanechte přechodně toho, o čem se domníváte, že to nejde, ale nepouštějte při tom nikdy uzdu z ruky! Přivedete tak vše, co se protiví, konečně s trochou obratnosti přece tam, kde to má stát. Dobrý jezdec nemusí nikdy ztrhat do krve svého koně, aby prosadil svou vůli, umí-li se zvířetem zacházet. ***Musí*** se však napřed naučit rozumět zvířeti, chce-li je ovládnout. Jeho strnulost měla by za následek jen tvrdošíjnost nebo ***takovou*** poslušnost, která může selhat v každém okamžiku. Sedí tak na sudu s prachem, místo, aby ho kůň nesl s láskou a opatrností!

Neúchylná ve skutečnosti je ***jen ta*** vůle, která vede ***k cíli,*** i

když musí měnit své cesty. Ne taková vůle, která nechá rozbít svůj cíl vlastní strnulostí. Strnulost je ***vždy*** nesprávná, poněvadž je nepřirozená a není v souhlase s prazákony stvoření, které vyžadují pohyblivost. Každé ***strnulé*** lpění jest nejapnost, která nepoznává jiné schůdné cesty a proto zazdívá cestu kupředu i svým spolubližním. –

Stín leží nad touto horou, která přece má stále ***zářiti!*** Stín strnulé nehybnosti, která se hrozí ochromivě položiti se i na vznešenou úlohu, kterou já mám splniti ***osobně***. Tato strnulost musí skrze povolané, kteří jsou jí spoutáni, proniknout až ke mně a tím ani já nemohu splnit vůli Boží ***tak,*** jak mám!

Chraňte se, vy nositelé kříže! Probuďte se k ***novému*** způsobu, nechte konečně padnout staré a naučené zvyky a staňte se ***vy nejdříve novými před světem*** a to i ve všedním myšlení a jednání! Není ***ničeho,*** co by nemuselo býti ***novým,*** jak jsem vám již stokrát pravil! Vy však jednáte častokrát podle starého! A přece počátek ***musí býti u vás!*** Bez začátku není ani žádné další cesty! ***Jestliže vy selžete, zřítí se svět!*** To přece stojí za trochu donucení k překonání sebe! –

Kde je ta strhující moc, kterou vytváří veliké chtění ***jednotného*** působení! Kde je plamen jednotného myšlení, který je schopen vyšlehnout až vzhůru k Božímu trůnu? Je roztříštěn, roztrhán a rozmetán, zaplápolá tu a tam na okamžik jen jednotlivý plamének, když jste právě silněji zasaženi svými vůdci, kteří vás nechtějí nechat úplně usnout ve všednosti dnů. Oháníte se navzájem ***proti sobě*** zbraněmi, jež vám byly duchovně dány a zatemňujete tím svatý meč, který každý z vás duchovně nosí a který má ***jasně*** zářit ke cti a chvále Boha, vašeho Pána!

Naposledy k vám varovně volám: ***Snášejte se spolu!*** Nenechte již přejít ani hodinu, pokud neusmrtíte v sobě všechnu nevraživost a závist, samolibost a rozumbradství! Podejte druhým spolupovolaným smířlivě a pomocně svou ruku! Pro ***každou*** věc jest nějaká cesta k harmonii. Nechť se nikdo již nedomnívá, že to závisí na druhém, když se harmonie hrozí zkalit!

Není tomu tak. Každý buď o sobě přesvědčen, že to záleží jedině na ***něm,*** ne na tom druhém! Že ***on*** má učiniti krok, aby všechno vyrovnal, a ne ten druhý! Pak uvidíte, jak je to snadné, odstranit z cesty tak mnohé překážky, které se vám dosud zdály být nepřekonatelnými. –

Kde se pak objeví ještě nějaký rozmar, tam není správný základ a takový člověk nepoznal ještě Boha v jeho neomylné velikosti a nepoznal milost, která jest ve vyznamenání, že smí sloužit Jemu, Věčnému a Všemohoucímu takovým způsobem, že vám to bude jednou závidět celé lidstvo!

Žijte proto nyní ***v plné harmonii!*** Je ***vaší*** úlohou, utvořiti tak ***svatou*** půdu!

Když se ve vás chce rozhořet jiná myšlenka, tu ji vytrhněte dříve, než může opravdu vzniknout. Neboť každý nepokoj a nesvár ochromuje v nutném boji a brzdí Bohem chtěnou výstavbu! Vy však máte dobýti svatého vítězství nade vším temnem!